

Befordring, og saa er den endda rigelig tilmaalt. Da Præsterne som andre fornuftige Mennesker bruger deres Ben, naar de kan, eller deres Cykle, naar de kan bruge den, har Præsterne i Kraft af deres Embede uden særligt Arbejde en Lejlighed, som ingen andre Tjenestemænd har i den Udstrækning, til at skaffe sig forøgede Indtægter, og det gør de, og det priser jeg dem for. Det er rimeligt, man ogsaa tager Hensyn til det. Jeg har kun regnet med et mindre Beløb. Der er det ene Eksempel efter det andet paa, hvorledes Præsterne selv er klare over dette Forhold. Jeg kan nævne et Tilfælde. — og hvis den højtærede Kirkeminister ønsker det, kan jeg senere sige ham Navnet —, hvor en Præst i et udstrakt jydsk Kald blev opfordret til at søge et behageligt sjællandsk Kald i samme Lønklasse. Han erklærede, at han ikke vilde søge det, for i hans nuværende Embede havde han 1 000 Kr. i Kørselsgodtgørelse, og i det Embede, han blev opfordret til at søge, vilde han kun faa 450 Kr. Det er jo begribeligt, sagde han, at jeg kan tjene meget mere paa mine Ben eller paa min Cykle, naar jeg faar 1 000 Kr., end naar jeg kun faar 450 Kr. Og Manden har Ret. Et andet Tilfælde, som for øvrigt offentlig.....

Formanden: Jeg finder Anledning til at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Forhandlingerne fjerner sig for meget fra de i Forretningsordenens § 15 fastsatte Regler.

Dahl: Jeg skal søge at holde mig til de i Forretningsordenen fastsatte Regler, men det er et Spørgsmaal, som er blevet berørt af den højtærede Kirkeminister, og jeg maa formentlig have Lov til i al Korthed at gendrive Ministerens Udtalelser ved praktiske Eksempler. Det andet Eksempel skal jeg altsaa give Afkald paa ifølge Formandens Udtalelse, men der er mange af den Slags Eksempler.

Jeg maa altsaa hævde, at de Præster, der her er Tale om, ikke er saa daarligt stillet, at denne Afbødning er absolut nødvendig, og endnu mindre den Lønforhøjelse, som foreslaas her, og derfor maa jeg endnu en Gang anmode ærede Medlemmer om at stemme for de Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet.

Veistrup: Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, som er fremsat af den ærede Ordfører for Mindretallet (Dahl). Naar jeg desuagtet har bedt om Ordet, er det, fordi der er fremkommet en Udtalelse fra

den højtærede Minister, som jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger til. Den højtærede Minister følte sig ikke tilfredsstillet — for at bruge et mildt Udtryk — ved de Udtalelser, som vi har fremsat i Betænkningen om forskellige Forhold. Særlig kunde den højtærede Minister ikke forstaa Mindretallets Paastand om, at Lovforslagene paa flere Punkter er i afgørende Modstrid med de Principper, hvorpaa den gældende Tjenestemandsløvhviler. Jeg beklager selvfølgelig, at den højtærede Minister ikke kan forstaa dette, men det behøver endelig ikke at være Mindretallets Skyld; tværtimod, det ligger lige for, at de foreliggende Lovforslag er i afgjort Modstrid med Tjenestemandsløvens Principper. Den højtærede Minister turde vide, at da vi byggede Tjenestemandsløven op i 1919, byggede vi den kegleformet, om jeg saa maa sige, saa at der var flere Trappetrin, inden man naaede den øverste Afsats, og man gjorde det oven i Købet saaledes, at den underste Klasse var den bredeste, det Fundament, hvorpaa det hele hvilede. Hvad er det nu, man gør? Nu tager man hele den underste Klasse bort og siger: Den er alt for lavt lønnet, nu skal vi have et nyt Trin. Hvilke Konsekvenser tror den højtærede Minister ikke det vilde have, dersom man indenfor samtlige vore Etater tog den underste Klasse bort og sagde: Den skal et Trin højere op? Jeg vil foreslaa den højtærede Minister at tale med sine Kolleger indenfor Ministeriet om, hvad det vilde betyde økonomisk at gennemføre en saadan Ordning.

Dertil kommer, at man gennemfører noget helt nyt ved disse Lovforslag, nemlig det saakaldte Huslejetilskud. Jeg gad vide, hvilke Konsekvenser det vilde have, dersom man indenfor de øvrige Etater gjorde gældende: Nu har man gennemført et Huslejetilskud for Præster, maa vi nu ogsaa bede om at faa noget saadant gennemført indenfor de andre Etater. Dersom den højtærede Minister havde tænkt over de Konsekvenser, som kan flyde heraf, turde det være tvivlsomt, om man nogen Sinde havde fremsat dette Forslag.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen): Jeg skal prøve paa at fatte mig meget kort. Maa jeg allerførst bede det høje Tings Medlemmer om Undskyldning for, at jeg gentager, hvad jeg har sagt. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) syntes, at jeg var slæm til at blive ved at sige det samme. Det kunde hænge sammen med, at der stadig rejstes de samme Indvendinger imod mig, Indvendinger, hvorpaa